

за Епископъ на Сарацины-тъ отъ Ерса-  
лимскаго Патріарха Ювеналіа.

На това мѣсто, дѣто сѣдаше прѣподо-  
бный отецъ Евтимій, нещаше да има съ-  
жители, и зато неправаше нито обитель  
нито Лавръ, нъ всички, кои-то дохождахъ  
при него за пострыженіе, испращаше гы въ  
долныя монастыръ при прѣподобнаго Теок-  
тиста; тѣй и що-то мѣ доносахъ нѣко за  
тѣлеснѣхъ потрѣбѣхъ, всичко тамъ испращаше.  
А кога-то благоволи Богъ да сѣ насели  
това мѣсто съ множество иноци, заповѣда  
на великаго Евтиміа да не испъжда оныя,  
кои-то дохождатъ при него за спасеніе.  
Трима братья: Косма, Хрисипъ, и Гавріилъ,  
родени въ Кападокіѣ, а възпитани въ Си-  
ріѣ, распалени дѣхомъ за добродѣтель, же-  
лаяхъ да останутъ и да живѣютъ, наедно  
съ С-го Евтиміа, нъ той не рачаше да гы  
пріеме едно, защо-то обичаше безмзавіе-  
то, а дрѣго като гы глѣдаше още млади,  
а найпаче помалкыя имъ братъ Гавріилъ,  
роденъ отъ майкѣ си скопецъ, и кой-то при-  
личаше въ лице-то на женѣ. Тогава сѣ при-  
видѣ на С-го нѣкакво Божественно явле-